

eden posebno izviren — živ slavolok, samih belo oblečenih deklic, ki se cvetje sipale na nas. Pred novozgrajenim Sokolskim domom se je pohod ustavil; vršili so se pozdravni nagovori. Pozdravili so br. Hočevnar, starosta središkega Sokola, g. Lukačič, središki župan, v imenu vojske gospod brigadir Nikolajević iz Varaždina, br. dr. Pivko, starosta mariborske župe, br. Kostenapfel, odposlanca Saveza in br. dr. Leskovec, starosta Sokola v Lendavi, ki je prinesel pozdrave gospoda pokrajinskega namestnika Ivana Hribarja. Po pozdravnih nagovorih se je množica razšla h kosilu. Popoldanski nastop je bil določen na pol 16. uri.

Že zgodaj popoldne so začele vreti mase proti telovadišču na prostrani ledini, ki je kakor ustvarjena za take prireditve. Tu se je videlo, kaj premore vztrajno, navdušeno in požrtvovalno delo. Tribune, klopi, nebroj miz, šotori, nenavadno lično postavljeni iz breze, zastave, prapori, venci, na telovadnem prostoru na stotine vzdanih opek, da markirajo stojišče vsakemu posameznemu telovadcu, vse to je bilo rezultat trdega, več tednov trajajočega dela. Ni nam mogoče pohvalno navesti vseh onih, ki se niso ustrašili ne truda, ne stroškov, da pripravijo dostojen sprejem svojim gostom; toda iniciativnemu delu župne podnačelnice dr. Tavčarjeve, društvenemu starosti br. Hočevnarju in tajniku dr. Tavčarju gre posebno lep kos zasluge, da se je prireditvi obnesla tako sijajno in da je vnanja dograditev Sokolskega doma našla tako lep zaključek.

Sploh zasluži zidanje Sokolskega doma v Središču posebno poglavje. Po pravici in brez pretiravanja lahko trdimo, da je težko najti v Sloveniji kraj, kjer bi bila sokolska misel tako globoko prodrta v širšo narodno maso, kakor v Središču. Pri gradnji je sodeloval vsak posameznik v trgu, ki čuti narodno in sokolsko, ta z denarnimi žrtvami, drugi s prispevki materiala, tretji z lastnoročnim delom pri gradnji. Vse je vodila velika ideja skupnosti, discipline, bratoljubja in nesebičnosti, ki bi lahko služila za vzor vsem drugim krajem širom domovine. Iz odkritega srca, polnega občudovanja, čestitamo Središčanom za njih delo in razumevanje vrednosti skupnega truda. Le na ta način je bilo sploh mogoče misliti na zidanje lastnega doma v teh dragih časih in le tako si je dala misel tudi realizirati.

Ob 16. uri je počel javni nastop. Ni tu prostora, da bi se spuščali v podrobnosti; omenimo le, da je bil ves nastop, bilo v prostih vajah, bilo na orodju dokaz resnega, vsestranskega dela in v primeri s prejšnjimi nastopi v znamenju napredka. Krasno se je dokumentirala skupnost vojske in sokolstva. Vojaštvo iz Ptujja, Maribora, Varaždina in Čakovca je s sokolskimi člani vred izvajalo z veliko točnostjo sokolske župne proste vaje. Pri odstopu jih je pozdravljala tisočglava množica s frenetičnim aplavzom, ki mu kar ni bilo kraja.

Občinstva je bilo okoli 7000; razveseljivo je bilo to, da je bilo prisotnih na tisoče kmečkega ljudstva. In, rekel bi, najmerodajnejša kritika v vsej prireditvi je dejstvo, da so ljudje — kmetje, ki drugače niso prijatelji Sokola, glasno izjavljali, da kaj takega nihče drugi ne zmoro nego Sokol. Po nastopu se je razvila živahna zabava, ki se je končala kljub tolikim tisočem brez najmanjšega incidenta, brez ekscesov, kljub izborni vinski kaplji, ki se je točila. Vse se je zavedalo, da je prireditve sokolske.

H koncu se enkrat častitamo Središču na njegovem delu in mu želimo, da bi v novem Sokolskem delu vzgojil dolgo vrsto zavednih Sokolov, zdravih na duši in na telesu, zavednih narodnih delavcev, ki bodo krepka opora državi.

## Gospodarstvo.

**Bosanske slive.** Bosanci si letos ne obetajo dobre letine. Ako ne pride kakšna neugoda,

bodo letos nasušili 1200—1400 vagonov suhih sliv, to je polovica ali dve tretjini lanske letine. Iz letošnjih sliv bodo napravili ponajveč večje množine žganja.

## Dopisi.

**Častna diploma** muzejskega društva v Ptujju za msgr. Frana Bulića, ravnatelja arheološkega muzeja v Splitu, je v izlozbi trgovine Vogel na Slovenskem trgu. V soboto dne 27. avg. se pelje deputacija v Rogaško-Slatino, da izroči diplomu 75-letnemu slavljenju.

**Ptujski SOKOL** naznanja, da počiva radi čiščenja vsa telovadba do prihodnje objave.

**Prijava rezervnih častnikov.** Voja oblast hoče znati: za vse svoje rezerve častnike in jih pozivlje, da naznanijo svoje točne naslove bližnji vojaški komandi. Prijave se izvrši pismeno.

**Za Jugoslovansko Matico** je darovalo Posojilno in hranilno društvo v Ptujju kot podporo 400 K, nadalje je nabrala gospodičina Dora Mervič pri učenkah okoliške ljudske šole v Ptujju že tretjo vsoto 292 K in v veselje družbi pri inštalaciji župana na Mestnem vrhu se je nabralo 120 K, za kar izreka vsem podružnicam Jug. Matice v Ptujju najgorkejšo zahvalo.

**Breg.** Poročil se je dne 13. t. m. gospod Franc Igljč, trgovec na Bregu z gospodično Hedviko Kos.

**Sejsko poročilo.** Dne 16. t. m. je bilo na sejem prignanih 147 konj in 492 goved; cene so se gibale 5—12 K kg žive teže. Voli 12—16 K žive teže. Drugi dan je bilo prignanih 300 svinj; cene so se gibale 16—24 K žive teže. Prasici od 6—8 tednev stari 120—180 K komad. Mestno tržno nadzorstvo.

**Cene za meso.** Komisija za določevanje cen je v svoji seji dne 17. avgusta 1921 določila sledeče prodajne cene za meso in to počenši z 20. avgustom 1921, in sicer: 1 kg govejega mesa zadnji del 17 K, sprednji del 15 K. 1 kg telečjega mesa zadnji del 14 K, sprednji del 12 K. 1 kg blekov 4 K. 1 kg pljuč 8 K. Na 1 kg je dovoljeno 18 dkg kosti. Cene morajo biti razločno nabite na tablah, katere morajo biti razobešene pri vходу v mesnice, oz. na stojnicah. Vsi prestopki določenih cen se kaznujejo.

**„Podružnica državne posredovalnice za delo“ v Strnišču pri Ptujju** potrebuje večje število rudarjev (kopačev (Hauer) in pomožnih delavcev.) Rudarji, ki želijo iti nadelo izven Slovenije, naj se čimprej zglasijo ustno ali pismeno pri podružnici, kjer se jim naznanijo vsi potrebni podatki in pogoji. Uradnje se vsaki dan, razen nedelj in praznikov od 8. do 14. ure.

**Velikost „Ljubljanskega velikega semnja.“** Dasi se ta semen letos privedi prvič, ter se je bilo boriti z mnogimi težkočami in ovirami, bo vendar „Ljubljanski veliki semen“ razmeroma jako velik. Sejmišče obsega 25.000 m<sup>2</sup> od katerih je 10.000 m<sup>2</sup> razstavnega prostora.

**Urad „Ljubljanskega velikega semnja“** razpošilja te dni vabila za poset „Ljubljanskega velikega semnja“ od 3. do 12. septembra 1921 na vse kraje naše države. Ker nudi „Ljubljanski veliki semen“ pri priznanih nizkih cenah v Sloveniji ne le najugodnejšo, temveč tudi najboljšo priliko za nakup vsakovrstnega blaga, se je nadejati poseta vseh pridobitnih krogov cele države, trgovcev, industrijcev in obrtnikov. Za naše pridobitne kroge je poset semnja toliko važnejši, ker se ga udeleži v velikem številu tudi inozemstvo. Te dni se je začel plakirati širom kraljevine umetniški plakat kot vabilo na „Ljubljanski veliki semen“. Plakat je umetniško delo mojstra g. profesorja Vaupotiča, natisnila pa ga je „Mariborska tiskarna“ d. d. v Mariboru. Plakat predstavlja v ozadju Ljubljano, v ospredju pa je zobato kolo, znamenje industrije, na kojega se Merkurjeva roka z žezlom krepko opira.

**Ugodnosti za obiskovalce „Ljubljanskega velikega semnja“** v Ljubljani od 3. do 12. septembra 1921. Upoštevajoč velik pomen „Ljubljan-

skega velikega semnja za naše narodno gospodarstvo, so naše državne oblasti priznale razstavljalcem in obiskovalcem številne ugodnosti. Obiskovalci, ki se izkažejo z legitimacijo in sejskim znakom, plačajo v času od 20. avgusta do 20. septembra 1921 za vožnjo do Ljubljane in nazaj v vseh razredih potniških vlakov vseh železnic v kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev, polovično vožnjo. Za prevoz razstavnega blaga v Ljubljano in nazaj se plača polovična železninska voznina in sicer na ta način, da se zaračuna za pot od izhodišča do Ljubljane cela tovornina, dočim se blago na povratku iz Ljubljane nazaj brezplačno odpremi. Legitimacije s sejskim znakom, ki upravičujejo imetnika do vseh navedenih ugodnosti, se dobe za 25 dinarjev pri vseh sejskih zastopnikih v vseh večjih mestih, ali pa neposredno pri Uradu Ljubljanskega velikega semnja v Ljubljani.

## Politične vesti.

**Pečuj samostojna država.** Prebivalci Pečuja in okolice, ki so sedaj pod našo zaščito, pa bi morali priti po mirovni pogodbi pod madžarsko oblast, so se temu odločno uprli. Na velikem zborovanju 14. avgusta so rajši oklicali samostojno republiko. Z orožjem v roki se hočejo upreti prihodu madžarske oblasti. Navdušenje za novo republiko je veliko in povsod se snujejo narodne brambe. Za predsednika so izvolili grofa Karolyja, ki biva v Dalmaciji.

**Krvava borba v Albaniji.** V severni Albaniji se vrše krvave borbe med Miriditi in vladnimi četami iz Tirane. Miriditi napredujejo, dasi imajo tudi sami velike izgube. Mnogo morajo trpeti ranjenci, ker ni zdravnikov, bolniških strežnikov in sanitetnega materiala.

**Naši protidržavni agitatorji v Gradcu.** V Gradcu je bilo na zahtevo naše vlade aretiran Nanko Gagliardi, načelnik hrvatskih renegatov. V njegovem stanovanju so našli cel arhiv o rovanju proti naši državi. Zapleten je tudi v zaroto proti prestolonasledniku. Gagliardi je imel nalogo, da vzdrži zvezo z onimi elementi v Jugoslaviji, ki se strinjajo z izdajniškim gibanjem frankovcev, ki širijo mržnjo proti državi in proti Srbom, predvsem pa proti jugoslovanski vojski.

**Poostritev spora z Italijo.** Sedanja italijanska vlada nikakor noče prepustiti Baroša nam, dasi nam sodi po rapalski pogodbi: Da bi na nas pritiskala, je dala potne liste našim delegatom, ki se pogajajo v Rimu radi takozvanih kulturnih vprašanj. S tem je na grd način pretrgala pogajanja in tako se ne bodo mogla nadaljevati niti trgovska pogajanja.

## Najnovejše vesti.

**Pogreb Nj. Vel. kralja Petra.** V ponedeljek, dne 22. t. m. se ko truplo Nj. Vel. kralja po cerkvenem opravilu slovesno prepeljalo iz saborske cerkve na železniško postajo, od tam pa z vlakom do Mladenovca in potem z avtomobilom v Topolo, kjer se bo položilo v družinsko rakev v kraljevi zaobljubljeni cerkvi u Oplencina.

## Razno.

**Izkaz posredovalnice slovenskega trgovskega društva „Merkur“** v Ljubljani naznanja zopet večje število praznih mest v trgovinah.

**Od milijardarke do prostitutke.** Te dni se je v nekem njujorškem hotelu zastupila miss Sara Cowen, hči umrlega ameriškega milijarderja in „Kralja železnic.“ Po smrti očeta se je kot dedinja par sto milijonov dolarjev vrednega premoženja poročila iz ljubezni s poslovnim prijateljem svojega očeta. Bila pa je udana pijanstvu, od česar je mož ni